

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316223358
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316223358.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. J. I. XXX, XXX XX Y. J. I. proti žalovanému: UniCredit Leasing Slovakia a.s., IČO: 35 730 978, so sídlom Šancova 1/A, 814 99 Bratislava, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 15C/346/2016 - 163, zo dňa 07. novembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že zmluva o úvere č. 5902138 zo dňa 04.06.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, určenia, že predmetná zmluva je v časti zabezpečovacieho práva neplatná a domáhal sa aj toho, aby súd žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 4. 815,65 eura v pravidelných mesačných splátkach po 150 eur až do zaplatenia. Žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Vecne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil zistením, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah na základe úverovej zmluvy zo dňa 13.2.2017 ktorou bol žalobcovi poskytnutý úver v celkovej výške 19.200 eur, účelovo určený na kúpu motorového vozidla. Poskytnutý úver mal byť splatený v troch splátkach s ročnými intervalmi splatnosti, pričom posledná splátka vo výške 6.481,39 eura nebola žalobcom uhradená. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky a splátkový kalendár rozvrhnutý na 36 mesiacov. Zároveň bola so žalobcom uzatvorená zmluva o zabezpečovacom prevode práva k predmetu financovania a zmluva o výpožičke, na základe ktorej žalobca mohol motorové vozidlo užívať. Predmetná úverová zmluva spĺňa náležitosti a charakter spotrebiteľskej zmluvy. Napriek tomu, že sa v danom prípade jednalo o formulárovú zmluvu, žalobca nebol nútený k podpisu tejto zmluvy, pričom sám sa dobrovoľne rozhodol týmto spôsobom financovať kúpu motorového vozidla. Rovnako mal žalobca možnosť oboznámiť sa pred uzatvorením zmluvy so zmluvnými podmienkami. Súd prvej inštancie po preskúmaní predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že bola uzatvorená v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a neabsentujú v nej náležitosti, ktoré by spôsobili bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie ďalej preskúmal zmluvu v časti zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania a zistil, že zmluva bola dojednaná v súlade s ustanovením § 553 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom v čase uzatvárania zmluvy bol zabezpečovací prevod práva prípustným spôsobom zabezpečenia záväzkov aj v spotrebiteľských vzťahoch. Žalobca v žalobe súčasne navrhol, aby mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalovanému finančnú čiastku vo výške 4.815,65 eura v pravidelných

mesačných splátkach po 150 eur až do zaplatenia. Žalobca v žalobe bližšie nekonkretizoval, akým výpočtom dospel k tejto sume, a prečo sa domnieva, že dlhuje žalovanému sumu 4.815,65 eura, súd prvej inštancie preto považoval žalobu v tejto časti za nepreskúmateľnú a zmätočnú. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

3. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 1 ods. 2, § 2 písm. d), j), § 9 ods. 1, 2, 6, 10, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke, § 1 ods. 2, § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1, § 34, § 37 ods. 1, § 40a, 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 5, 9 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3, 5, § 4 ods. 6, 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa § 232 ods. 3 a 4, § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C.s.p.“).

4. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 C.s.p., keď nárok na náhradu trov vznikol žalovanému ako plne úspešnej strane sporu. O výške priznaných trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje odvolanie právne odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 07.11.2017, pričom predvolanie na pojednávanie bolo obom sporovým stranám riadne doručené. Žalobca dňa 02.11.2017 doručil osobne žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 07.11.2017 z dôvodu zdravotných problémov, pričom k predmetnej žiadosti priložil aj lekárske potvrdenie o práceneschopnosti. Súd ignorujúc skutočnosť zdravotného stavu žalobcu pojednával dňa 07.11.2017 bez účasti žalobcu (spotrebiteľa, a teda slabšej strany), čím vyvolal stav právnej neistoty, kedy žalobca ako spotrebiteľ sa nemohol procesne brániť. V zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky vo všeobecnosti má každý účastník právo, aby vec, v ktorej vystupuje ako účastník konania bola prejednaná v jeho prítomnosti, v niektorých zákonom stanovených prípadoch zákon umožňuje, aby došlo či už k pojednávaniu alebo aby bolo vydané rozhodnutie súdu bez prítomnosti tohto účastníka. Táto možnosť je však veľmi úzko zákonom vymedzená len na určité prípady a účelom takéhoto rozhodnutia súdu bez prítomnosti účastníka či pojednávania bez jeho prítomnosti je nielen zaručiť plynulý priebeh konania v prípade nečinnosti niektorej zo strán, ale najmä zabrániť rôznym obštrukciám, ktorých sa strany sporu môžu dopúšťať, aby sa v danej veci nekonalo a tak chrániť práva žalobcov. V občianskom súdnom konaní platí, že súd pokračuje v spore aj keď sú jeho účastníci (čo len jeden z nich) nečinní. Ide o prípady, kedy sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie bez vážneho dôvodu ani nepožiadá o odročenie konania. Žalobca poukázal na článok 2 ods. 2 C.s.p. a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na ustanovenie § 183 ods. 1 C.s.p., pričom poukázal na závery odbornej literatúry, v zmysle ktorej posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie termínu pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obdo 19/2014). Od strany možno vždy spravodlivo požadovať aby sa nechala zastupovať, inou osobou, ak k odročeniu pojednávania prišlo v dôsledku jej nepriaznivého zdravotného stavu.

Zo žiadosti žalobcu zo dňa 02.11.2017 vyplýva, že nepriaznivý zdravotný stav žalobcu trvá od roku 2013, žalobca o tomto stave vedel a mohol sa dať v konaní zastúpiť zástupcom tak, aby nebolo potrebné rušiť nariadený termín pojednávania vzhľadom na pretrvávajúce zdravotné problémy žalobcu. Skutočnosť, že súd pojednával bez účasti žalobcu nevyvoláva automaticky stav právnej neistoty, kedy sa žalobca ako spotrebiteľ údajne nemohol procesne brániť. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov vrátane dokumentov predložených žalobcom s jeho pomerne obsiahlymi vyjadreniami a námietkami, a na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku. Rozhodnutie konajúceho súdu vychádza zo starostlivo zisteného skutkového stavu, náležitého právneho posúdenia a odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé. Žalovaný má za to, že odvolací dôvod žalobcu, t. j. pojednávanie

v neprítomnosti žalobcu, neobstojí a odvolanie žalobcu nie je dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žiadne iné relevantné dôvody žalobca v odvolaní proti rozsudku neuviedol. Žalovaný sa s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu a jeho odôvodnením plne stotožňuje. Zároveň žalovaný zotrváva na svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach v predmetnej právnej veci. V predmetnom konaní žalobca ani nepreukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na rozhodnutí o podanej žalobe. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalovaný si neuplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému bol tento opravný prostriedok prípustný, oprávnenou osobou - stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, bolo podané včas, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok, viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 C.s.p. potvrdil.

8. Podľa ustanovenia § 387 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

9. Žalobca sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal pritom na skutočnosť, že napriek tomu, že dňa 02.11.2017 doručil osobne žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 07.11.2017 z dôvodu zdravotných problémov, súd prvej inštancie vec prejednal bez účasti žalobcu ako spotrebiteľa - slabšej strany v spore, čím vyvolal na strane žalobcu stav právnej neistoty, pretože tento sa nemohol procesne brániť.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a obsahu spisového materiálu zistil, že v preskúmanej veci súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na 07.11.2017 o 9.00 hodine. Dňa 20.10.2017 bolo predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk žalobcu. Dňa 02.11.2017 doručil žalobca súdu prvej inštancie podanie, ktorým požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že od 02.11.2017 je práceneschopný. Vo svojom podaní uviedol, že v roku 2013 utrpel obojstrannú mozgovú príhodu a jeho zdravotné problémy pretrvávajú aj v súčasnosti. K podaniu priložil Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti č. P 897384, na ktorom však nie je uvedený ani dátum, ani údaj kedy nastala práceneschopnosť.

11. Podľa § 183 ods. 1 C.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

12. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu.

13. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

14. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana,

ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

15. Odvolací súd poukazuje na citované ustanovenie § 183 ods. 2 C.s.p., pričom je nepochybné, že o odročenie žalobca žiadal z dôvodu svojho nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý však pretrváva od roku 2013. Z Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. P 897384, nie je zrejmé kedy nastala práceneschopnosť, nie je tu uvedený dátum vystavenia, podľa názoru odvolacieho súdu sa nejedná o hodnoverný doklad, na základe ktorého by bolo možné ustáliť či sa v prípade žalobcu jedná o nepriaznivý zdravotný stav znemožňujúci mu účasť na pojednávaní. Pritom to bol žalobca, ktorý mal súdu preukázať hodnoverným spôsobom dôvodnosť svojej žiadosti o odročenie pojednávania. Žalobca navyše uviedol, že jeho nepriaznivý zdravotný stav pretrváva od roku 2013, nejednalo sa teda o akútnu situáciu. S prihliadnutím na všetky okolnosti svojho stavu (ktorý ako tvrdí je dlhodobý nepriaznivý) mohol predpokladať, že sa nariadeného pojednávania nebude môcť zúčastniť. Z obsahu spisu navyše vyplýva, že so žalovaným v predmetnej veci komunikovala manželka žalobcu. Je teda s vecou oboznámená a bolo tak možné od žalobcu spravodlivo žiadať, aby sa dal na pojednávaní zastúpiť manželkou.

16. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné, z obsahu spisu nie je možné vyvodiť, že by súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s citovaným ustanovením § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

17. Žalovanému patrí voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., vzhľadom na to, že bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný; žalovaný však výslovne uviedol, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatňuje, odvolací súd mu preto tento nárok nepriznal.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).